

ligger, skride til Behandling i et Udvalg med Velvillie.

Det ærede Medlem for Københavns 8de Valgkreds (Martin Olsen) udtalte et og andet angaaende Lønninger, hvori jeg ikke er ganske enig med ham, og med Hensyn til hvilket jeg derfor vil tillade mig at fremsætte min Mening. Idet det ærede Medlem dog erkendte, at der stræbes mere og mere hen til Akkordbetaling, sagde han, at Lønningerne ikke var noget individuelt. Jo mere man kommer henimod Akkordbetalingen, desto mere er Lønningerne ensartede, og saa vidt jeg har forstaaet Arbejdernes Lønningspolitik, ønsker de ogsaa, at Lønningerne skal være det. Men det, der er individuelt, er Arbejdsydelsen, og derved bliver altsaa den Ugeförtjeneste, de enkelte Individuer faar, forskellig.

Dette fører mig over til en Bemærkning, som blev gjort af det ærede Medlem fra Ruds Vedby (Svendsen) angaaende Forholdet mellem Understøttelsen og den normale Arbejds løn. Jeg er ganske enig med det ærede Medlem i, at Understøttelsen skal ikke naa den normale Arbejds løn; der skal være Forskel paa Understøttelsen og Arbejds lønnen, og netop overfor visse Ytringer, som faldt under Debatten om Invaliditetslovsforslaget, er der Grund til at udtale, at selv om man tænker sig en rationelt gennemført Sociallovgivning og Forsikringslovgivning, skulde Meningen eller Maalet dermed ikke være at eliminere Risikoen ud af Livet. Det kan man for det første ikke, og jeg tror heller ikke, det vilde være godt, om man kunde det. Nej, selv om man eliminerer den normale Risiko ud af Livet, vil der ved Siden deraf altid være en Risiko, som man ikke kan unddrage Menneskene, og som jeg heller ikke tror, det vilde være godt at unddrage dem, thi derved tror jeg, de vilde blive alt for søvnige og initiativløse, og jeg tror ikke, at den sociale Lovgivning skal sætte sig dette som Maal.

Det ærede Medlem for Københavns 8de Valgkreds (Martin Olsen) spurgte: Hvad er Erhvervsfriheden? Og han mente, at det var Retten til at udplyndre sine Medmennesker. Nej, det er meget langt fra at være Erhvervsfrihed, og mod det er der ogsaa under normale Forhold, taget Forholdsregler. Alt, hvad der hedder Aagerlovgivning, bundet netop i det Hensyn, at man ikke maa udnytte andres Nød til ekstraordinær Fortjeneste. Og naar der under disse abnorme Forhold skrives ind Gang efter Gang, dels med forebyggende,

dels med straffende Forholdsregler, er det netop under ganske det samme Synspunkt: at man ikke skal udnytte en Nødstilstand, saaledes at man derved tilegner sig en ekstraordinær Fortjeneste paa andres Bekostning. Men det er rigtignok noget ganske andet end det: under normale Forhold at foretrække Erhvervslivets Frihed; det vil sige, at enhver kan anvende sine Evner og Kræfter, som han har Lyst til, og udnytte de Konjunkturer, som han maaske bedre end nogen anden kan se, der er, og paa hvis Udnyttelse han derfor faar en særlig Fortjeneste. De to Ting har slet ikke noget med hinanden at gøre.

Det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds (Ivar Berendsen) mente i en Lovgivning som denne at se et Eksempel paa, hvorledes Livet sprængte Lovene. Det tror jeg ikke, det ærede Medlem har Ret i, for Livet behøver jo ikke at sprænge Lovene. Naar man bare sørger for, at Lovene følger med Livet, finder der ingen Sprængning Sted. Men man kan slet ikke benytte en Lovgivning, der fremkaldes af saa ganske ekstraordinære Forhold som de nuværende, Forhold, der er saa ekstraordinære, at ingen af os har oplevet dem og sikkert heller ikke kommer til at opleve dem en Gang til — Gud være lovet —, til Støtte for en Paastand om, at Lovene ikke kan laves saadan, at man har Sikkerhed for, at de kan holde blot i nogen Tid.

Som sagt, vor Bistand til at føre disse Lovforslag igennem skal ikke mangle. Af den samme Grund, som jeg anførte ved det foregaaende Lovforslag, skal jeg, eller rettere kan jeg ikke komme nærmere ind paa Enkeltheder i dette Lovforslag, men det vil der jo blive Anledning til i Udvalget, og vi skal gøre vort til, at dette kommer til at arbejde saa hurtigt, som Forholdene kræver.

Indenrigsministeren (Rode): Maa jeg udtale min Tilfredshed med den Tilslutning, der fra alle Sider er givet mit Ønske om, at dette Lovforslag underkastes en meget hurtig Behandling. Jeg opfatter ogsaa det ærede Medlem fra Ruds Vedbys (Svendsen) Udtalelser i denne Retning. Det forekommer mig, at han fremsatte nogle lidt upaakrævede Bemærkninger om, at Rigsdagen ikke i Behandlingen af denne Sag, navnlig ikke med Hensyn til dens Fremme, skulde lade sig paavirke af Trusler. I alt Fald er det givet, at det vilde være højst urigtigt, hvis man maaske under Hensyn til disse Trusler vilde give